

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 9Csp/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7725200811
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Šarišský
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:7725200811.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudcom JUDr. Tomášom Šarišským v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovaným: 1/ A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX A., 2/, A. D., nar. XX.X.XXXX, bytom B. E. X, XXX XX A., v konaní o zaplatenie 7.868,34 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 3.3.2025 domáhal voči žalovaným v 1. a v 2. rade zaplatenia sumy vo výške 7.868,34 EUR spolu s príslušenstvom titulom nesplatenia peňažných prostriedkov vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.12.2022 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným v 1. a v 2. rade.

3. Postupca a žalovaní v 1. a v 2. rade uzatvorili dňa 30.1.2020 Zmluvu č. 5167689594, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“).

4. Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovaným v 1. a v 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach.

5. Žalovaní v 1. a v 2. rade neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy.

6. Žalovaní v 1. a v 2. rade napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ich postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom boli súčasne upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 17.8.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom ich vyzval na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

7. Žalovaní pred postúpením pohľadávky vykonali úhrady vo výške 1.210,05 EUR a po postúpení vo výške 800 EUR.

8. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 7.865,34 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 317,48 EUR.

9. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 14.12.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

10. Tunajší súd výzvou zo dňa 28.3.2025 vyzval žalobcu aby uviedol, akým spôsobom bola pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmaná jeho právnym predchodcom, t. j. spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., schopnosť žalovaných splácať úver, akým spôsobom postupca skúmal bonitu z hľadiska ich príjmu, výdavkov na živobytie a iné ich záväzky a následne ako výsledky zistenia vyhodnotil s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytol spotrebiteľský úver, na výšku spotrebiteľského úveru, prípadne na jeho účel s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, aby predložil výpočet ukazovateľov schopnosti splácať spotrebiteľský úver a ich celkovú zadlženosť k príjmu v súlade s opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017 Z. z., aby uviedol splnenie zákonných podmienok pre zosplatnenie spotrebiteľského úveru a aby uviedol, s ktorou konkrétnou splátkou boli žalovaní v omeškaní viac ako 3 mesiace, na základe ktorej došlo v zmysle vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, k zosplatneniu celého spotrebiteľského úveru. Súd súčasne žalobcu vyzval na predloženie listinných dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností.

11. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.4.2025 predložil súdu so žalobou výstup z interných aplikácií postupcu, ktoré žalobca obdržal od postupcu, na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľa o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto tieto údaje pretavil do priloženého výstupu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanými v čl. II, bod 6 Zmluvy, čím je splnený bod 1. Postupca výzvou zo dňa 23.07.2022 vyzval žalovaných na úhradu omeškaných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva zo dňa 23.07.2022 bola spolu s podacím hárkom súčasťou príloh podanej žaloby. Po zadaní podacieho čísla z hárku (RF436729640SK a RF436729636SK) na stránke [https:// tandt.posta.sk/](https://tandt.posta.sk/) je možné zistiť, že zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 25.07.2022 a doručená žalovanému v 1/ rade dňa 27.07.2022 a žalovanému v 2/ rade dňa 27.07.2022. Nakoľko žalovaní omeškané splátky neuhradili, postupca podaním zo dňa 25.08.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca k žalobe priložil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

12. Žalovaný v 1. rade prevzal žalobu s prílohami dňa 7.4.2025 a žalovaný v 2. rade dňa 22.5.2025, pričom v lehote stanovenej súdom sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadrili.

13. Písomným podaním doručeným súdu dňa 2.7.2025 žalobca súdu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Súčasne, okrem iného uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, a preto žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy. Podľa názoru žalobcu, iné ako vyhovujúce rozhodnutie, by predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, keďže súd v konaní neprezentoval spornosť skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti argumentovať a doplniť tak skutkové tvrdenia, ktoré sa javia ako významné.

14. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 9.7.2025.

15. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

16. Právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovaní v 1. a v 2. rade uzavreli dňa 30.1.2020 Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5167689594. V zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru právny predchodca žalobcu ako banka poskytla žalovaným spotrebiteľský úver na čokoľvek vo výške 9.000 EUR s fixnou úrokovou sadzbou 11,40 % na dobu určitú, s konečnou splatnosťou úveru dňa 28.2.2028. Žalovaní mal splácať úver v rámci 96 splátok s výškou jednotlivých splátok 154,87 EUR. RPMN bola dohodnutá vo výške 14,24 %. Celková čiastka, ktorú museli žalovaní zaplatiť bola suma vo výške 14.865,63 EUR.

17. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobca uzavreli dňa 13.12.2022 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0843/2022/CE. V zmysle prílohy k zmluve a špecifikácie postúpenej pohľadávky súd zistil, že súčasťou postúpenia bola aj pohľadávka spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. voči žalovanému v 1. rade.

18. Výzvou zo dňa 9.9.2022 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu sumy vo výške 10.934,44 EUR a upozornil ho na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy.

19. Výzvou zo dňa 23.7.2022 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v 2. rade na úhradu sumy vo výške 2.082,24 EUR a upozornil ho na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy.

20. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.8.2022 oznámil žalovanému v 1. rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.8.2022.

21. Oznámením o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu oznámil dňa 14.12.2022 žalovanému v 1. a v 2. rade postúpenie pohľadávky na žalobcu.

22. Pokusom o zmier zo dňa 17.2.2025 žalobca vyzval žalovaného v 1. a v 2. rade na zaplatenie sumy 12.263,60 EUR najneskôr do 27.2.2025.

23. Vo výpočte primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať) Slovenskej sporiteľne, a.s. je uvedená výška príjmu žalovaného v 1. rade (417 EUR) a žalovaného v 2. rade vo výške 489 EUR, ako aj to, že príjem žalovaného v 1. rade mal pochádzať z podnikania a žalovaného v 2. rade zo závislej činnosti. Súčasne z daného dokumentu vyplýva to, že žalovaný (pozn. súdu: z dokumentu nie je známe či žalovaný v 1. alebo v 2. rade) je slobodný s 4 členmi domácnosti, životnými potrebami vo výške 612,32 EUR a nevyplácanými záväzkami vo výške 15 EUR.

24. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

25. V prejednávannej veci nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

26. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (30.1.2020), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Hlavný právny vzťah je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože normy obchodného práva sú použité len vtedy, ak neodporujú právnej úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi 3 zákonmi prichádzajúcimi

do úvahy: 1) zákon o spotrebiteľských úveroch, 2) Občiansky zákonník a 3) Obchodný zákonník panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje, respektíve tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

28. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (30.1.2020), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa ust. § 52 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa ust. § 52 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa ust. § 53 ods. 9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 524 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 526 ods. 1 a 2 citovaného zákona, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

35. Podľa ust. § 565 citovaného zákona, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (30.1.2020), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

37. Podľa ust. § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

38. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

39. Podľa ust. § 7 ods. 16 citovaného zákona, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

40. Podľa ust. § 7 ods. 17 citovaného zákona, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

41. Podľa ust. § 7 ods. 19 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

42. Podľa ust. § 7 ods. 20 citovaného zákona, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

43. Podľa ust. § 7 ods. 23 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

44. Podľa ust. § 7 ods. 27 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm.

a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

45. Podľa ust. § 7 ods. 41 citovaného zákona, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu 9) voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu, f) limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu a metodika na výpočet tohto podielu.

46. Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

47. Podľa ust. § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

48. Podľa ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

49. Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

50. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (30.1.2020), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

51. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (30.1.2020), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

52. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

53. Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovaní v 1. a v 2. rade uzavreli dňa 30.1.2020 Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5167689594. V zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru právny predchodca žalobcu ako banka poskytla žalovaným spotrebiteľský úver na čokoľvek vo výške 9.000 EUR s fixnou úrokovou sadzbou 11,40 % na dobu určitú, s konečnou splatnosťou úveru dňa 28.2.2028. Žalovaní mal splácať úver v rámci 96 splátok s výškou jednotlivej splátky 154,87 EUR. RPMN bola dohodnutá vo výške 14,24 %. Celková čiastka, ktorú museli žalovaní zaplatiť bola suma vo výške 14.865,63 EUR. Z listinných dôkazov bolo nesporné, že výzvou zo dňa 9.9.2022 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu sumy vo výške 10.934,44 EUR a upozornil ho na možnosť zosplatenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy a súčasne výzvou zo dňa 23.7.2022 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v 2. rade na úhradu sumy vo výške 2.082,24 EUR a taktiež ho upozornil na možnosť zosplatenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.8.2022 oznámil žalovanému v 1. rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.8.2022.

54. Súd z listinných dôkazov zistil, že právny Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobca uzavreli dňa 13.12.2022 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0843/2022/CE. V zmysle prílohy k zmluve a špecifikácie postúpenej pohľadávky súd zistil, že súčasťou postúpenia bola aj pohľadávka spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. voči žalovanému v 1. rade.

55. Súd prvej inštancie v prejednávanej spore v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s poukazom na ust. § 17 ods. 1 v spojení s ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 Zákona o bankách a v danej spojitosti, či došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ako podmienky postupiteľnosti splatnej pohľadávky na tretiu osobu.

56. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 pod č. 6/2022)

57. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný).

58. V danom prípade Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0843/2022/CE právny predchodca žalobcu, postúpil na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl., a preto bolo obligatórnou povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či boli splnené zákonné podmienky postúpenia pohľadávky banky a teda či v tomto konaní žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu.

59. Na to, aby pôvodný veriteľ bol oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu musela byť pohľadávka pôvodného veriteľa splatná (ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle zákonnej dikcie ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd tak podrobil skúmaniu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu.

60. V danej spojitosti súd skúmal, či pôvodný veriteľ pohľadávky s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver, keďže články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23 (Rozhodnutie SD EÚ C–679/18).

61. Súd sa preto zaoberal tým, či právny predchodca žalobcu splnil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovaným vyplývajúcej z § 7 ods. 1, 19 až 42 zákona č. 129/2010 Z.z. a s poukazom na § 11 ods. 2 citovaného zákona. V tejto súvislosti je potrebné aplikovať aj opatrenie NBS č. 10/2017 v znení opatrenia č. 6/2018. Tie vydala NBS s poukazom na § 7 ods. 41 písm. a/ až s/ zákona č. 129/2010 Z.z. Spomínané opatrenie uvádza limity pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v § 2 ods. 2 (hodnota 1) a pre ukazovateľ podielu výšky celkovej zadlženosti k príjmu v § 6a ods. 2 (hodnota 8). Zároveň toto opatrenie stanovuje metodiku výpočtu oboch ukazovateľov.

62. Bonita vyjadruje hodnotu a dôveryhodnosť ekonomického subjektu na finančnom trhu. Bonita subjektu je najčastejšie posudzovaná bankami pred poskytnutím úveru. Ak banka vyhodnotí klienta ako úveru schopného, vyjadruje tak svoju dôveru v jeho schopnosť plniť svoje záväzky. Hodnotenie bonity určitého bankového klienta je výsledkom úverovej analýzy, ktorá je súčasťou úverového procesu. Po fáze žiadosti o úver nasleduje fáza skúšky úverovej spôsobilosti žiadateľa (analýza úverovej schopnosti), v rámci ktorej sa analyzujú tri hlavné oblasti: právne pomery žiadateľa, osobná dôveryhodnosť žiadateľa a jeho hospodárska a finančná situácia. U individuálnych žiadateľoch banka posudzuje osobné údaje ako vek, pohlavie, vzdelanie, profesiu, rodinný stav a tiež trvalé príjmy a pravidelné výdaje žiadateľa, či celej domácnosti. Banka skúma tiež žiadateľovu úverovú históriu a platobnú morálku. Jedným zo zdrojov (nie jediným) týchto informácií je Spoločný register bankových informácií (SRBI), ktorý zhromažďuje informácie o úveroch a dlžníkoch z podnikateľskej sféry od všetkých slovenských bánk a pobočiek zahraničných bánk pôsobiacich na Slovensku.

63. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

64. Podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

65. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a

existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity spotrebiteľa. Ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

66. S poukazom na nároky, ktoré na dodávateľa, v danom prípade banku, kladie úijné právo a v kontexte ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie.

67. Podľa názoru súdu bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, aby preukázal, že pôvodný veriteľ náležite skúmal bonitu žalovaných, t. j., že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

68. Z obsahu žaloby a je príloh žiadnym spôsobom nevyplýva, že by pôvodný veriteľ – banka akýmkoľvek spôsobom skúmal bonitu žalovaných, súd preto výzvou zo dňa 28.3.2025 vyzval žalobcu aby uviedol, akým spôsobom bola pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmaná jeho právnym predchodcom, t. j. spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., schopnosť žalovaných splácať úver a ďalšie skutočnosti bližšie uvedené v bode 12. rozsudku.

69. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.4.2025 predložil súdu so žalobou výstup z interných aplikácií postupcu, ktoré žalobca obdržal od postupcu, na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľa o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto tieto údaje pretavil do priloženého výstupu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanými v čl. II, bod 6 Zmluvy, čím je splnený bod 1. Postupca výzvou zo dňa 23.07.2022 vyzval žalovaných na úhradu omeškaných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva zo dňa 23.07.2022 bola spolu s podacím hárkom súčasťou príloh podanej žaloby. Po zadaní podacieho čísla z hárku (RF436729640SK a RF436729636SK) na stránke [https:// tandt.posta.sk/](https://tandt.posta.sk/) je možné zistiť, že zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 25.07.2022 a doručená žalovanému v 1/ rade dňa 27.07.2022 a žalovanému v 2/ rade dňa 27.07.2022. Nakoľko žalovaní omeškané splátky neuhradili, postupca podaním zo dňa 25.08.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca k žalobe priložil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

70. Súd však musí konštatovať, že žalobca do konania pojednávania vo veci nezaslal žiadne ďalšie podklady ohľadom zisťovania bonity žalovaných a súčasne v konaní pred súdom prvej inštancie na preukázanie splnenia povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. nepredložil žiadne ďalšie skutkové tvrdenie. Na preukázanie splnenia esenciálnej zákonnej povinnosti tak neuplatnil žiaden prostriedok procesného útoku.

71. Podľa ust. § 149 Civilného sporového poriadku prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

72. Podľa ust. § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

73. Žalobca tak v žalobe ako aj v priebehu konania nesplnil základnú povinnosť pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu tak, ako mu to ukladá ust. § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

74. Subjektívne dôkazné bremeno určuje, ktorá procesná strana si má aktívne počínať pri preukázaní určitej skutočnosti (znaku skutkovej podstaty normy práva), t. j. kto má navrhnuť dôkaz na jej preukázanie. Preto je toto bremeno označované i ako bremeno vedenia dôkazu.

75. Rozdelenie bremena vedenia dôkazu medzi sporové strany zásadne vyplýva z pravidiel delenia objektívneho dôkazného bremena (pozri Štajgr, F. Dôkazné bremeno v civilnom súdnom spore. Praha: Knihovna sborníku věd právních a státních, 1931, s. 89). Je totiž zřejmé, že navrhovať dôkazy má ten, kto je ohrozený stratou sporu v prípade, že rozhodujúca skutočnosť nebude preukázaná.

76. Subjektívne bremeno tvrdenia vyjadruje, aké skutkové tvrdenie musí jedna alebo druhá sporová strana uviesť, aby v spore uspela. Ktorá strana má určité skutočnosti tvrdiť, aby odvrátila nepriaznivý následok, vyplýva z objektívneho dôkazného bremena: subjektívne bremeno tvrdenia nesie strana, ktorá je zaťažená objektívnym dôkazným bremenom. Aké konkrétne skutkové prednesy má jedna alebo druhá strana urobiť, vyplýva z pravidiel o delení objektívneho dôkazného bremena.

77. Určité skutočnosti nie sú pre tú ktorú stranu priaznivé len preto, že ich strana tvrdí, ale preto, že s nimi spája priaznivý následok norma práva. Z toho je nepochybné, že rozdelenie dôkazného bremena nie je určené tvrdením strán, ale naopak z toho, ako je medzi strany rozdelené objektívne dôkazné bremeno, možno zároveň identifikovať, aký skutkový prednes má strana sporu urobiť.

78. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je žalobca povinný v priebehu konania tvrdiť skutočnosti zodpovedajúce všetkým znakom skutkovej podstaty normy práva zakladajúcej ním uplatnené právo (pozri napr. NS ČR 22Cdo 3108/2010, 21Cdo 2682/2013, 21Cdo 3989/2011, obdobne II. ÚS ČR 385/2015). Ak tak neurobí, súd musí v zásade žalobu bez ďalšieho zamietnuť.

79. Vo vzťahu splneniu si povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa ako najdôležitejšej predzmluvnej povinnosti veriteľa, žalobca na základe výzvy súdu zo dňa 28.3.2025 odpovedal podaním doručeným súdu dňa 25.4.2025, v ktorom predložil jediný listinný dôkaz, ktorý by podľa jeho tvrdenia mal preukazovať náležité skúmanie bonity žalovaných, a to výpočet primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať). Žalobca uviedol, že uvedené potvrdenie je výsledkom zhromaždenia dát z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne a otázok položených žiadateľovi o úver. Súd však musí konštatovať, že takýto jeden listinný dôkaz je absolútne nedostačujúci na preukázanie skúmania bonity žalovaných právnym predchodcom žalobcu. V uvedenom internom dokumente je uvedená len výška príjmov a to, že pochádza z podnikania, resp. závislej činnosti, pričom táto skutočnosť mala byť overená finančnými výkazmi. Súd však konštatuje, že žiadne listinné dôkazy v podobe finančných výkazov žalobca nepredložil. Súd tak nemohol zistiť ako dlho disponovali žalovaní takýmto príjmom a ani v akých výškach dosahovali príjmy z podnikania a závislej činnosti na mesačnej báze. Súčasťou dokumentu boli taktiež informácie týkajúce sa rodinného života a výpočet ukazovateľov schopnosti splácať úver. Uvedený dokument sa súdu javí len ako dotazník právneho predchodcu žalobcu, ktorý neobsahuje žiadny súhrn relevantných dát napr. z SRBI, NRKI alebo SP. Ak boli zdrojom interného dokumentu právneho predchodcu žalobcu relevantné dáta, mal to preukázať listinnými dôkazmi. Podľa názoru súdu tvrdenie žalobcu, že interný dokument je vytvorený z relevantných dát, bez predloženia konkrétnych dôkazov, nemožno považovať za objektívny zdroj informácií a ani dôkaz o tom, že k takémuto overovaniu skutočne došlo. Pokiaľ ide o údaje o výške životných potrieb a osobných pomeroch, takisto nie je jasné, akým spôsobom a či vôbec boli tieto informácie overené. Súd zároveň poukazuje na to, že veriteľ sa nemôže uspokojiť iba s informáciami, ktoré získal od potencionálneho klienta, pretože tento v snahe, aby úver získal, môže svoje príjmy nadhodnotiť a výdavky podhodnotiť, pričom je to, ale práve „starostlivý“ veriteľ, ktorý tieto tvrdenia náležite preverí, nakoľko v opačnom prípade znáša následky svojho konania bez „odbornej starostlivosti“. Ak žalobca svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, tak v danom prípade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Súd tak k výpočtu primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať) Slovenskej sporiteľne, a.s. konštatuje, že ide o interný dokument právneho predchodcu žalobcu, ktorý bol pravdepodobne vytvorený formou dotazníka, a ktorý je sám o sebe bez relevantného právneho významu vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovaného.

80. Súd tak konštatuje, že žalobca nepredložil žiadny relevantný doklad o tom, ako skúmal príjmy a výdavky žalovaných. Súd tak mal zato, že svoje skutkové tvrdenia nepodložil relevantnými listinnými dôkazmi, ktorými by zistil výšku príjmu žalovaných, rodinný stav, rodinné výdavky, celkové výdavky,

a preto má súd zato, že žalobca ani nemohol relevantne určiť finančnú situáciu žalovaných, nakoľko nedisponoval podkladmi na takéto určenie.

81. Súd preto na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní napriek predchádzajúcej výzve zo dňa 28.3.2025 nepreukázal postup, ktorý by zakladal odbornú starostlivosť, t. j. skúmanie bonity pri posudzovaní schopnosti žalovaných splatiť spotrebiteľský úver. Žalobca síce do vydania tohto rozsudku odpovedal na výzvu súdu, avšak dodané dôkazy hodnoverne preukazujúce postup v súlade s ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno považovať za postačujúce, a teda za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu v predmetnom zákonom ustanovení.

82. Právny predchodca žalobcu bol povinný zisťovať príjem žalovaných, ktorý mal byť v danom prípade overený na základe finančných výkazov z podnikania, resp. výplatnými páskami, ktorá informácia bola uvedená v internom dokumente právneho predchodcu žalobcu. Súd však konštatuje, že predmetné finančné výkazy a výplatné pásky nie sú súčasťou prílohy, nevedno o aké výkazy išlo, a teda nebolo možné overiť ako skúmal právny predchodca žalobcu príjem žalovaných. Súd tak mal zato, že žalobca neskúmal príjem žalovaných v dostatočnom rozsahu.

83. Súčasne súd upozorňuje na to, že povinnosťou žalobcu bolo pritom zisťovať nielen príjem, ale aj výdavky žalovaných - spotrebiteľa. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že pri posudzovaní výdavkov vychádzal zo sumy životného minima, čo mali predstavovať životné potreby žalovaných, t. j. životné minimum. Podľa názoru súdu ak sa žalobca uspokojil iba s životnými potrebami uvedenými v dotazníku interného dokumentu právneho predchodcu žalobcu, tak takýto postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie žalovaných.

84. Zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaných, čo znamená povinnosť zistiť jednak ich príjem a taktiež aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti E. B. a ďalší) zo dňa 18.12.2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezov Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019.

85. Z ust. § 7 ods. 27 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch plyní, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny.

86. Z ust. § 2 ods. 5 plyní cit. „Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou

nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“ Z uvedené nepochybne neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima.

87. Vo vzťahu k nevyhnutnosti skúmania výdavkov spotrebiteľa pri posudzovaní schopnosti splácať úver súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 2178/2018-77 z 25.7.2018.

88. Žalobca podľa názoru súdu podcenil skúmanie výdavkov žalovaných, ak sa obmedzil na výšku sumy životného minima na jednu dospelú osobu, nakoľko v rámci preverovania žalovaných žiadny spôsobom neskúmal ich výdavky. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal skúmanie schopnosti splácať úver žalovanými vo vzťahu k výdavkovej časti uviedol, že vychádzal zo sumy životného minima, t. j. výdavky nahradil údajom o životnom minime. Uvedené svedčí o ignorovaní zákonnej povinnosti dodávateľa úverových produktov na finančnom trhu.

89. Pri overovaní bonity žalovaných tak žalobca nemal k dispozícii údaje o jeho výdavkoch, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovaných o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje.

90. Tento záver je podporený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/153/2019 a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/6/2022.

91. Súd tak mal za nesporné, že žalobca predloženými dôkazmi hodnoverne nepreukázal, že by splnil povinnosť v zmysle dikcie ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a teda že by postupoval s vynaložením s odbornej starostlivosti pri poskytnutí úveru posúdiť schopnosť žalovaných splácať úver t. j. neskúmal ich bonitu. Zároveň súd pripomína, že vynaloženie odbornej starostlivosti je povinný žalobca hodnoverne preukázať, čo je zrejme z ust. § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca získané informácie použil celkom zjavne nedostatočným spôsobom, keď na základe predložených listinných dôkazov poskytol žalovaným úver, pričom nezískal informácie o ich príjmoch a výdavkoch, teda následne ani nevyhodnotil a ani neoveril informácie o skutočnej bonite klienta, z ktorých by bol schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Nedôsledne zisťoval, a preto ani nezohľadnil ich príjmy a výdavky, aj keď mal objektívnu možnosť si ich pred poskytnutím úveru overiť.

92. Podľa názoru súdu všetky skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania vo svojom súhrne preukazujú, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, čím tak hrubo porušil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého dôsledkom je to, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie v zmysle ust. § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch. Súčasne tým boli naplnené predpoklady nato, aby žalobca nebol oprávnený vyžadovať od žalovaných, ktorí boli v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľa, jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pôvodný veriteľ pohľadávky si tak právo na jednorazové splatenie dlhu uplatnil spôsobom odporujúcim vyššie citovaným zákonným ustanoveniam. Táto skutočnosť vyplynula z vykonaného dokazovania. Tento jeho jednostranný právny úkon bol teda urobený v rozpore so zákonom (§ 11 ods. 2 prvou vetou zákona č. 129/2010 Z. z.), a preto je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Prirodzená splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať dňa 28.2.2028.

93. Pôvodný veriteľ však následne so žalobcom v právnom postavení postupníka uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2022. V zmysle vykonaného dokazovania tak urobil pred splatnosťou poslednej splátky, čo je v priamom rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko išlo o postúpenie úveru, ktorý nie je splatný, a teda jedná sa o „živý úver“ a to zákon o spotrebiteľských úveroch nepripúšťa, čo nepochybne vyplýva z predmetného ustanovenia. Pôvodný veriteľ pohľadávky tak porušil ustanovenie § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a

účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky. Túto zmluvu je tak potrebné kvalifikovať ako neplatný právny úkon.

94. S poukazom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenie preto súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ku ktorej došlo v rozpore so zákonom, teda citovaným ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda uvedená zmluva je absolútne neplatná s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, ako aj na podanie žaloby, a preto súd jeho žalobu zamietol.

95. V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie tak prvú časť rozhodnutia založil na tom, že právny predchodca žalobcu neskúmal bonitu žalovaných, a preto nemohol spotrebiteľský úver zosplatiť, z ktorého dôvodu následne nebol oprávnený postúpiť nesplátnú pohľadávku na žalobcu.

96. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, súd považoval za vhodné uviesť, že žalobca považoval list právneho predchodcu žalobcu, konkrétne výzvu zo dňa 23.7.2022 a zo dňa 9.9.2022, kde právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu dlžných súm a upozornil ich na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy, za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Po predmetných výzvach následne žalobca adresoval žalovaným list zo dňa 25.8.2022, v ktorom im oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

97. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že výzva zo dňa 23.7.2022 a zo dňa 9.9.2022 (a nakoniec ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 25.8.2022), ktorým právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu dlžnej čiastky, nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa (žalovaných), že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatenie úveru. V uvedenej výzve bolo uvedené len to, že dlh žalovaných predstavuje sumu vo výške 10.934,44 EUR.

98. Podľa názoru súdu za náležité odôvodnené, dostatočne určité a zrozumiteľné upozornenie spotrebiteľa ako bezvadný právny úkon dodávateľa, ktorý v spojení s jeho ďalším naväzujúcim jednostranným hmotnoprávnym úkonom (vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky) vyvolá ním zamýšľané právne účinky ustanovené v zákone (tzv. zosplatenie jeho pohľadávky proti spotrebiteľovi), možno pritom považovať len také písomné upozornenie spotrebiteľa, ktoré rešpektuje zákonné obmedzenia vyplývajúce z § 53 ods. 9 o. z. v spojení s jeho § 565, t. j. z ktorého aj priemerný spotrebiteľ bez príslušného právnického vzdelania môže nepochybne posúdiť, že (i) k tomuto kroku dodávateľ skutočne pristúpil pre omeškanie spotrebiteľa so zaplatením splátky, ktoré (ii) trvá najmenej tri mesiace a (iii) súčasne v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením (iv) spotrebiteľa upozornil na uplatnenie práva dodávateľa ustanoveného v § 565 o. z. Nespochybniteľným právom spotrebiteľa ako adresáta takéhoto úkonu dodávateľa, ktorým tomuto argumentujúc porušením jeho zmluvných povinností z jednostranného rozhodnutia dodávateľa sa menia a zanikajú jeho zmluvne dohodnuté práva (záväzok plniť v splátkach), je totiž rozhodne vedieť, nesplnením ktorej splátky svoje povinnosti spotrebiteľ podľa dodávateľa porušil a pre omeškanie ktorej splátky dodávateľ následne sa rozhodol použiť svoje právo vyplývajúce z §565 Občianskeho zákonníka, pričom z koncepcie týchto dvoch zákonných ustanovení vyplýva, že musí ísť o splátku tú istú.

99. Súd tak musí konštatovať, že z výzvy žalobcu zo dňa 23.7.2022 a zo dňa 9.9.2022, nebolo možné tieto skutočnosti zistiť a žalovaní ani nemohli akokoľvek vecne argumentovať, pričom hrozbu zosplatenia pohľadávky dodávateľa dokonca nemohli ani odvrátiť prípadným dodatočným zaplatením omeškanej splátky, pre absenciu jej potrebnej bližšej identifikácie v spornej výzve. Súčasne sa žalovaní z uvedeného dôvodu ani nemohli mimosúdne úspešne ubrániť ani proti avizovanému použitiu práva dodávateľa ustanoveného v § 565 Občianskeho zákonníka. Obsah predmetnej výzvy preto nie je v súlade so zákonom, tento spotrebiteľa jednoznačne zavádza a zhoršuje jeho zmluvné postavenie (§54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

100. Podľa právneho názoru súdu je takýto právny úkon neurčitý z dôvodu, že v tomto liste nie je riadne špecifikovaná konkrétna omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo

k splneniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. S poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka súd považoval tento právny úkon postupcu za neplatný, z dôvodu jeho neurčitosti. Pohľadávka sa nestala splatnou aj z toho dôvodu pred postúpením, a preto postúpenie pohľadávky je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a teda žalobca aj z tohto dôvodu nie je aktívne vecne legitimovaný.

101. Žalobca uviedol, že nemá povinnosť kvalifikovať pre nesplnenie, ktorej splátky uplatňuje právo podľa ust. § 565 a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

102. K danému tvrdeniu žalobcu súd uvádza, že konkretizovanie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu spotrebiteľského úveru, je skutkovým tvrdením a riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania.

103. Je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

104. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky.

105. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

106. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

107. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

108. Preto podľa názoru súdu právny úkon akým je výzva pred zosplatnením a nakoniec aj samo zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa. V zmysle vyššie uvedeného je preto právny úkon zosplatnenia pre jeho neurčitosť neplatný podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

109. Súd má za to, že z upozornenia na možnosť zosplatnenia (výzvy zo dňa 23.7.2022 a zo dňa 9.9.2022) musí byť zrejme, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky môže byť predmetný úver predčasne

zosplatnený, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky omeškaných splátok). Tento údaj musí byť vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetných oznámení, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

110. Z obsahu predmetnej výzvy zo dňa 23.7.2022 a zo dňa 9.9.2022 žalovaní nemali možnosť posúdiť, zaplatením ktorej konkrétnej splátky (prípadne v akej výške) je možné odvrátiť predčasné zosplatnenie úveru. Právny predchodca žalobcu im poskytol informáciu o celkovej výške pohľadávky banky, s ktorou sú žalovaní v omeškaní ku konkrétnemu dátumu, avšak pre účely predčasného zosplatnenia žalovaní (spotrebiteľia) potrebovali nevyhnutne vedieť tú konkrétnu splátku, ktorú ak zaplatia budú schopní predčasné zosplatnenie úveru úspešne odvrátiť.

111. Súd tak mal na základe vykonaného dokazovania za nesporné, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že právnym predchodcom žalobcu nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) výzvy zo dňa 23.7.2022 a zo dňa 9.9.2022 z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu následne úver zosplatiť. Pohľadávka sa aj z tohto dôvodu nestala splatnou pred postúpením, čo znamená, že aj z tohto dôvodu pôjde podľa právneho názoru súdu o neplatné postúpenie pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

112. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na neplatnosti právneho úkonu – postúpení pohľadávky, ktorá nebola splatná a to z dvoch dôvodov, a teda, že ide o neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 17 ods. 1 v spojení s ust. § 7 ods. 1 a ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z ako aj z dôvodu neurčitosti právneho úkonu (§ 37 Občianskeho zákonníka) - mimoriadneho zosplatnenia úveru tým, že právny predchodca žalobcu neurčil pre ktorú splátku využil právo realizovať mimoriadne zosplatnenie úveru.

113. Súd tak má zato, že dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, prečo sa pohľadávka nestala splatnou pred postúpením, čo znamená neplatné postúpenie pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a v konečnom dôsledku zamietnutie žaloby v zostávajúcej časti.

114. Súčasne sa súdu v danom kontexte žiada upriamiť pozornosť na list žalobcu doručený tunajšiemu súdu dňa 2.7.2025, v rámci ktorého žalobca uviedol že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, a preto žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy. Podľa názoru žalobcu, iné ako vyhovujúce rozhodnutie, by predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, keďže súd v konaní neprezentoval spornosť skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti argumentovať a doplniť tak skutkové tvrdenia, ktoré sa javia ako významné. Žalobca vo výzve taktiež žiadal odročiť pojednávanie v prípade, ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, a teda súd má zasláť žalobcovi výzvu na preukázanie tvrdených skutočností.

115. *Obiter dictum* považoval súd predmetné vyjadrenie žalobcu za nerelevantné, a to vzhľadom na výzvu súdu zo dňa 28.3.2025 (čl. 86 súdneho spisu) adresovanú žalobcovi, v rámci ktorej súd explicitne definoval v piatich bodoch to, čo požaduje od žalobcu, aby súdu preukázal, nakoľko preskúmaval

opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu o ochrane spotrebiteľa. Z predmetnej výzvy je nepochybne jasné, čo súd od žalobcu žiadal a čo bolo pre súd sporné, resp. čo potreboval v konaní objasniť. V rámci prvých troch bodov (otázok) súd žiadal od žalobcu vysvetlenie týkajúce sa skúmania bonity žalovaných právnym predchodcom žalobcu. V druhých dvoch bodoch súd žiadal vysvetlenie splnenia zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru a uvedenie konkrétnej splátky, s ktorou boli žalovaní v omeškaní. Žalobca sa odpoveďou doručenou súdu dňa 25.4.2025 k výzve súdu vyjadril, avšak súd tak, ako je uvedené v odôvodnení rozhodnutia vyššie, sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu a s jeho tvrdeniami ohľadom vysvetlenia daných bodov výzvy. Súčasne súd poznamenáva, že žalobca dokonca ani žiadnym spôsobom nereflektoval na predloženie listinných dôkazov, na predloženie ktorých bol vyzvaný. (pozn. predložil len jeden dokument - výstup z interných aplikácií postupcu)

116. Súd ma v zmysle vyššie uvedeného nepochybne za to, že v konaní bola naplnená rovnosť zbraní ako aj kontradiktórnosť konania, a to tým, že súd dal možnosť a priestor žalobcovi vyjadriť sa ku konkrétnym otázkam, prostredníctvom ktorých žalobca v konaní vedel čo je sporné, a teda umožnil mu preukázať ním tvrdený skutkový stav. Súd však mal na základe vykonaného dokazovania na dané otázky iný právny názor, ktorý je špecifikovaný v odôvodnení tohto rozsudku.

117. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

118. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

119. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

120. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd žalobu zamietol v celom rozsahu, a preto bol žalobca v konaní v celom rozsahu neúspešný. Žalovaným by tak patril nárok na náhradu trov konania. Po preskúmaní súdneho spisu však súd konštatuje, že žalovaným v prebiehajúcim konaní žiadne trovy nevznikli, a preto súd rozhodol tak, že im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré

predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.